

[Anne Grete Holmsgård]

Den anden er det, vi har fået præsenteret her i løbet af de sidste par dage siden i torsdags med en førstebehandling i fredags og en andenbehandling i går. Det er nemlig det økonomiske indgreb, hvor jeg især vil lægge vægt på indgrebet over for kommunerne. Indgrebet er totalt kaotisk, og det er udtryk for, at staten endnu en gang forsøger at nedbringe sit kasseunderskud ved at vride armene om på kommunerne i stedet for at føre en forsvarlig økonomisk politik. Det er jo ikke så sært, at vi retter skytset mod det radikale venstre i denne forbindelse, for årsagen til, at det overhovedet kommer igennem, hedder det radikale venstre og ikke noget som helst andet.

Nu kunne man måske sige, at VS jo egentlig kunne være flintrende ligeglad. Man kunne bare stille sig op og konstatere, at nu handler det radikale venstre endnu en gang kaotisk og uden nogen langsigtede mål, ja sågar uden nogen synderlige kortsigtede mål ud over det, der går fra den ene dag til den anden eller lige fra næsen og i munden. Men det er jo lidt vanskeligt bare at tage det på den måde, når indgrebet faktisk har nogle temmelig bastante konsekvenser for de personer, der bor i landets kommuner og i landets amtskommuner. Især er det vanskeligt at få øje på, hvor denne her sociale profil, som det radikale venstre da stadig væk med jævne mellemrum siger de har, egentlig er blevet af i dette her, i hvert tilfælde når man ser på indgrebet over for kommunerne.

Der er den del, der handler om, at kommunerne skal have nulvækst. Det har de jo været underlagt i et par år nu, og alle ved, at det har ført til, at en række vigtige opgaver er blevet ophobet, men ikke løst. Og det skal igen ses på baggrund af, at mange kommuner har nogle meget store sociale problemer, som de i forvejen har svært ved at løse, og som de nu har udskudt. Det, man gør her, er så, at man tvinger dem endnu en gang. Man får endnu en gang en ophobning af uløste problemer, og jeg tror, at den mekanisme, man bruger her, ikke bare vil føre til denne ophobning og til nulvækst, men direkte til minusvækst, fordi kommunerne vil være så hunderædde for, at de under én samlet hat kommer til at overskride denne her berømtelige nulvækst, at de simpelt hen vil holde igen og dermed få minusvækst.

Det kunne da godt i en eller anden tænkt situation være ganske fornuftigt, men jo unægtelig ikke i en situation, hvor man ved, hvad der foregår ude i kommunerne, og slet ikke i en situation, hvor vi ikke engang har rundet månedsdagen for et kommunalvalg, der lige er afholdt. Det synes jeg simpelt hen er grænseløst uanstændigt.

Den anden del af indgrebet over for kommunerne handler om, at man griber ind og går meget kraftigt til værks over for anlægsbudgetterne. Den formelle argumentation har været, at der var overophedning inden for anlægssektoren, og den anden halvdel af argumentationen har handlet om betalingsbalanceunderskuddet. Men det er jo meget vanskeligt at få øje på, hvordan dette indgreb egentlig skulle påvirke betalingsbalanceunderskuddet i nedadgående retning. Det kan godt være, at der bliver en ganske lille effekt, men den bliver i hvert tilfælde meget lille, og jeg tror ikke engang, der bliver nogen effekt, for hvad er det for investeringer, man griber ind over for? Ja, det er jo bl.a. energiinvesteringer, investeringer, som bl.a. kunne forbedre betalingsbalancen, måske ikke lige akut, men på lidt længere sigt. Man fjerner simpelt hen også nogle investeringer, der er baseret på dansk produktion, f.eks. inden for det, der i finanslovsprog hedder »rullende materiel«, det, vi andre kalder jernbanevogne, som jo produceres hos Scandia i Randers. Det er meget svært at se, hvordan det har en gavnlig effekt på betalingsbalancen.

Så er der spørgsmålet om overophedning. Ja men var man nu ikke nødt til at gøre det, når nu denne her frygtelige mangel på arbejdskraft var så ganske udbredt i så mange kommuner? Jeg har stadig væk ikke fattet, og det er stadig væk ikke gået op for mig gennem de utallige svar, der er kommet i kommunaludvalget, hvorfor man ikke i stedet for, hvis det virkelig var overophedningen, der var problemet, altså regulær mangel på arbejdskraft nogle steder, simpelt hen kunne planlægge sig ud af den overophedning, som jo i øvrigt også er en lokal overophedning og ikke en landsdækkende overophedning. Det har vi simpelt hen ikke kunnet få noget svar på, og derfor er der selvfølgelig en anden forklaring, nemlig at man nu igen vil have fingrene ned i kommunernes pengekasser. Men så sig dog det i stedet for!